

Recepció al cos consular amb motiu de la commemoració del Dia d'Europa

Palau del Parlament, 9 de maig de 2007

El president

Molt bona nit.

Siguin benvingudes i benvinguts al Parlament de Catalunya. Té la paraula l'honorable senyora Saskia Bakker, cònsol general dels Països Baixos i degana del cos consular de Barcelona.

La Sra. Saskia Bakker (cònsol general dels Països Baixos i degana del cos consular de Barcelona)

Excel·lentíssim senyor Benach, *queridos colegas*, es per a mi un gran honor dirigir-li unes paraules en nom del cos consular de Barcelona amb motiu d'aquest sopar que vostè ofereix tradicionalment als representants del cos consular arran de la commemoració del Dia d'Europa, en el magnífic i emblemàtic Palau del Parlament.

En primer lloc, vull, en nom de tot el cos consular, agrair-li aquest gest tan apreciat que ens brinda l'oportunitat de celebrar junts aquest dia tan important.

Este año la conmemoración del Día de Europa tiene un carácter muy especial. Hoy celebramos el quincuagésimo aniversario de la firma de los tratados de Roma. Muchas celebraciones ya han tenido lugar este año en diferentes lugares, y aún habrá muchas más.

La esencia de lo que estamos celebrando se manifestó mediante la imagen, mucho más de lo que se puede expresar con palabras, en la celebración del 29 de marzo de este año en Berlín, en la ceremonia dirigida por Angela Merkel, la

canciller alemana y presidenta de turno de la Unión Europea. Fue una celebración muy impactante, donde la señora Merkel estuvo rodeada de veintiséis jefes de gobierno bajo la puerta de Brandemburgo, que hasta hace dieciocho años simbolizaba la cortina de hierro, justamente en Berlín, una ciudad que en aquel entonces estaba dividida por el muro, por los alambres de espino y por los soldados con orden de disparar. Una ciudad donde muchas personas pagaban con su vida la huída hacia la libertad.

Justo en esta ciudad Europea, ahora tan próspera, vigorosa i atractiva, se festejó, hace unas semanas, el quincuagésimo aniversario de la firma del Tratado de Roma, que lanzó el exitoso proceso de la construcción europea.

Durant segles Europa no va ser res més que una idea, res més que una esperança de pau i d'entesa entre les ciutats europees. Avui, per nosaltres, ciutadans d'Europa, aquesta esperança s'ha fet realitat.

El gran mercat sense fronteres, l'euro i la reunificació continental han anat molt més lluny que els somnis més optimistes dels pares fundadors.

Aquests somnis han pogut realitzar-se perquè nosaltres, ciutadans d'Europa, vam aprendre els últims cinquanta anys a explotar al màxim la nostra identitat, les diferents tradicions i la diversitat de les nostres llengües, les nostres cultures i les nostres regions. Subscrivim avui una Europa amb igualtat de drets entre tots els estats membres, grans i petits, antics i nous.

Actualmente la Unión Europea está constituida por veintisiete naciones miembros y aunque existen aún grandes divergencias sobre el futuro de la constitución europea, los líderes europeos de las veintisiete naciones miembros se comprometieron a renovar los fundamentos comunes para que esta unión supranacional siga siendo fuente de paz, prosperidad y libertad; para que conjuntamente enfrentemos los desafíos, como el cambio climático, el calentamiento global, el terrorismo, la inmigración ilegal y la globalización económica.

En aquest aniversari de la Unió Europea tenim encara més per celebrar, i això és el fet que els líders polítics d'Irlanda del Nord, on el conflicte civil va durar més de trenta anys, per primera vegada s'han posat d'acord sobre un govern conjunt. Això en si és un esdeveniment històric, un dels regals més bonics que la Unió Europea pot desitjar per al seu cinquantè aniversari.

Muchos colegas celebran hoy aquí, con nosotros, el quincuagésimo cumpleaños de la Unión Europea. Muchos de nuestros colegas venimos de países donde la paz, la cooperación y la prosperidad no están consideradas como una cosa natural. Por eso quiero expresar mi ilusión de que la Unión Europea sea una fuente de inspiración y esperanza para otros países en el mundo menos afortunados. Que la Unión Europea pueda contribuir a la paz en el mundo, a un mundo más justo, más equilibrado, donde se respetan los derechos humanos, donde se convive con la naturaleza de una manera responsable y durable, donde la riqueza del uno no produzca la pobreza del otro y donde se coopera para solucionar problemas existentes.

Gràcies, llavors, a vostè, senyor president, per haver-nos brindat l'oportunitat de celebrar aquest dia excepcional junts, en aquest entorn esplèndid i històric. Un gràcies molt sincer en nom de tots nosaltres per aquesta magnífica i calorosa rebuda.

Visca la Unió Europea, visca Espanya i visca Catalunya!

Gràcies

(Aplaudiments.)

El president

Il·lustres membres de la Mesa del Parlament, membres del cos consular, senyores i senyors, com a president del Parlament de Catalunya, és un honor compartir amb tots vostès la commemoració del Dia d'Europa, justament quan fa cinquanta anys que es va signar un tractat importantíssim per al futur d'aquest continent.

Una data de celebració que ens porta el record dels orígens del projecte europeu, que ens permet, un cop més, aturar-nos un instant en el vertiginós món de canvis en què vivim i constatar que, en els cinquanta-set anys transcorreguts des de la presentació del Pla Shuman, Europa ha fet molt i bon camí.

No tot ha estat fàcil, no sempre ha estat un camí fluid, no tot han estat encerts, però el balanç és indubtablement positiu. El progrés, el desenvolupament i la pau s'han anat imposant. Les antigues tensions que amenaçaven Europa després de la Segona Guerra Mundial han donat pas, a poc a poc, a l'entesa i la col·laboració en un projecte comú encara viu i encara en creixement, conseqüència directa del major benestar i desenvolupament que la Unió Europea ha portat als seus membres.

I si bé és cert que, darrerament, la Unió Europea ha viscut un cert moment de crisi institucional, d'aturada en el camí, arran del frustrat tractat constitucional, no és menys cert que tots som conscients que el camí es reprendrà, que continuarem avançant en la construcció i el desenvolupament d'una Unió Europea que respongui als reptes que se li plantegen.

Si a Ulster, en una de les escenes més impactants i esperançadores que han tingut lloc els darrers anys, ahir podíem veure junts un unionista i un republicà compartint amistosament un mateix govern després de tants anys d'odi i d'enfrontaments violents, com no acabarà trobant la Unió Europea punts de pacte, de trobada, per continuar el seu desenvolupament?

Des de Catalunya, que com vostès ja saben és un país de llarga tradició en la recerca del diàleg i el pacte, seguirem oferint la nostra col·laboració perquè així sigui. Continuarem fent propostes i aportacions al projecte comunitari. Continuarem insistint que la Unió Europea del segle XXI ha de saber implicar la ciutadania, els pobles, les regions, les nacions, en el projecte comú, esdevenir molt més que una suma d'estats o una suma de mercats.

Continuarem demanant que s'escolti la nostra veu, que es reconegui oficialment la nostra llengua, parlada per més de 10 milions de persones, perquè pugui ser utilitzada a les institucions europees amb plena normalitat. En plena era de les noves tecnologies i les comunicacions, quin problema pot causar, per exemple, que un eurodiputat català adreci una pregunta en la seva llengua pròpia i el Parlament Europeu la tramiti amb tota normalitat? Així ho han reclamat recentment tots els eurodiputats catalans presents a la cambra d'Estrasburg.

Catalunya, per mitjà de la seva llengua, per mitjà de la seva identitat, mantinguda al llarg de segles malgrat prohibicions i repressions, té un paper a jugar en el món del segle XXI, conscients, precisament, que la identitat ha esdevingut, amb la globalització, un valor afegit en tots els àmbits de la vida moderna.

No renunciem, doncs, a projectar Catalunya a l'exterior amb una marca d'identitat que indiqui qualitat i prestigi, i no renunciem a continuar enriquint la nostra identitat amb les aportacions culturals i vitals, que ens arriben de l'exterior.

Som, per tant, una nació amb voluntat de mantenir vincles directes amb la gran xarxa de països i realitats del món global. Això vol dir incidir en nous escenaris, com el de l'anomenada diplomàcia pública, en els àmbits de relació sense càrrega institucional. Però vol dir, encara més, incidir en les relacions de caire institucional, tot entenent que són absolutament determinants per a la projecció de Catalunya en el món del segle XXI.

És en aquest sentit que, un cop més, vull agrair i expressar el meu reconeixement a la tasca que porten a terme en els seus respectius consolats. Vostès són un punt de contacte insubstituïble entre Catalunya i els seus respectius països, entre Europa i les moltes realitats que la componen.

Com a president del Parlament de Catalunya, els vull manifestar, un cop més, el meu agraïment més sincer per la seva tasca.

I voldria acabar aquest parlament, si m'ho permeten, amb un brindis, tenint en compte el motiu de la trobada. Si m'ho permeten, brindariem pels cinquanta anys del Tractat de Roma i per la Unió Europea.

Salut!